

Η επίδραση των παθών (Λουκ. ιη´ 18-27)

[Ορθοδοξία](#) / [Ιερός Άμβων](#)

[Μητροπολίτης Εδέσσης, Πέλλης & Αλμωπίας Ιωήλ](#)

Ο δε ακούσας ταύτα περίλυπος εγένετο»

Ο άρχοντας που πλησίασε το Χριστό, δεν ήταν άνθρωπος κακών διαθέσεων. Αντίθετα ήταν καλοπροαίρετος, αυστηρός τηρητής των εντολών του Νόμου και μάλιστα ήταν και τύπος ανθρώπου που είχε ανησυχίες για τη σωτηρία του. Ήθελε να κερδίσει την εύνοια του Χριστού, γι' αυτό και εξ' αρχής τον προσφωνεί κολακευτικά: «Διδάσκαλε αγαθέ, τι ποιήσας ζωήν αιώνιον κληρονομήσω;» (Λουκ.18,18). Μάλιστα ο ευαγγελιστής Μάρκος σημειώνει και τη λεπτομέρεια πως τόλμησε μπροστά στο πλήθος να γονατίσει ενώπιον του Χριστού και μετά να του κάνει την ερώτηση (Μαρκ. 10,17). Ο Βίκτωρ, ο Πρεσβύτερος Αντιοχείας γράφει πως ο «νεανίσκος» (Ματθ. 19,20) δεν ήταν ύπουλος, αλλά φιλάργυρος. Ας δούμε την προσωπικότητά του.

Τα καλά στοιχεία του νεανίσκου

Πρώτα πρώτα είχε τηρήσει τις εντολές του Θεού από τη μικρή του ηλικία. Βέβαια οι περισσότερες εντολές που είχε φυλάξει, είχαν αρνητικό χαρακτήρα, δηλ. δεν

είχε μοιχεύσει, δεν είχε σκοτώσει, δεν είχε κλέψει κ.α. Εντύπωση προκαλεί η ομολογία του πως είχε, αν και νεαρός στην ηλικία, νικήσει τα σαρκικά πάθη, που είναι καταστάσεις δυσκαταγώνιστες. Θα μπορούσαμε άνετα να πούμε πως είχε φόβο Θεού. Δεν ήταν αναίσθητος πνευματικά. Ακόμη και η ερώτηση που έκανε: «Τι έτι υστερώ;» (Ματθ. 19,20) δείχνει την αγωνία που είχε για τη σωτηρία του. Στο σημείο αυτό παρατηρεί ο ιερός Χρυσόστομος: «τι έτι υστερώ;» ο και αυτό σημείον ην της σφοδράς επιθυμίας αυτού», δηλ. η ερώτηση ήταν σημάδι της πάρα πολύ μεγάλης επιθυμίας του, για να σωθεί. Αυτή η συναίσθησή του πως πιθανώς κάπου να υστερεί και η επιθυμία του να γίνει καλύτερος, τον κάνει να είναι συμπαθής. Ο Κύριος «εμβλέψας αυτώ ηγάπησεν αυτόν» (Μαρκ. 10,21). Ο Κύριος τον αγάπησε, επειδή είδε πως όλα αυτά τα χαρίσματα που είχε, δεν ήταν ψεύτικα, αλλά αληθινά. Ο νεανίσκος είχε νικήσει τη σάρκα του, είχε νικήσει τον εγωισμό του, είχε καταβάλει τις ιδιοτροπίες του και τα διάφορα νεανικά πάθη. Που όμως είχε νικηθεί;

Το μεγάλο πάθος του νεανίσκου

Μπορεί κάποιος να τηρεί τις εντολές του Θεού και συγχρόνως να είναι δέσμιος των υλικών αγαθών. Το εγώ του ανθρώπου επινοεί πολλές φορές αμαρτωλές καταστάσεις μέσα μας, οι οποίες τις περισσότερες φορές εστιάζονται στις προσπάθειές μας να κατανικήσουμε το φόβο του θανάτου και να σταθεροποιήσουμε τη ζωή μας με τη βοήθεια των υλικών πραγμάτων. Ο Θεός ζητάει από μας την τελεία αποδέσμευση από τα πράγματα που μας κρατούν δέσμιους εντός του κόσμου, γράφει ένας καθηγητής θεολόγος. Ο νεανίσκος είχε νικήσει τον έρωτα των σωμάτων, αλλ'είχε νικηθεί από τον έρωτα των χρημάτων. Ήταν φιλάργυρος. Η προσκόλληση στον υλικό πλούτο μπορεί να αποβεί το μεγαλύτερο εμπόδιο για την είσοδό μας στη Βασιλεία του Θεού. Η απαγκίστρωσή

μας από τα χρήματα θεωρείται χάρισμα και μάλιστα μεγάλο. Ο Κύριος ζήτησε από τον άρχοντα να διανεμίει την περιουσία του στους πτωχούς. Αυτό ήταν κάτι ανήκουστο για τους Ιουδαίους. Του είπε να κάνει κάτι μεγάλο, αλλά του έδωσε και μεγάλα έπαθλα· «έξεις θησαυρόν εν ουρανών» (Λουκ. 18,22). Ο Κύριος του υποσχέθηκε να τον κάνει πιο πλούσιο. Του είπε να δώσει τα φθιρόμενα, για να κερδίσει τα μένοντα και αιώνια. Ο νεανίσκος δεν άντεξε την προτροπή του Κυρίου και «απήλθε λυπούμενος» (Ματθ. 19,22). Τα κτήματα και τα υπάρχοντα του αφήρεσαν το ζήλο για την αιώνια ζωή. Ο ιερός Χρυσόστομος σε μία ομιλία του λέγει πως πιο εύκολα κάποιος δίνει το αίμα του παρά αρνείται τα χρήματα· «ώστε του ρίψαι τα χρήματα πολλώ μείζον τούτο το επιτάγμα, το και αυτό το αίμα εκχέιν». Ο λαλίστατος νεανίσκος κατάπιε τη γλώσσα του μπροστά στην προσταγή του Κυρίου. Σίγησε, έγινε κατηφής και στυγνός και αναχώρησε για το σπίτι του, χωρίς να παραδεχθεί το σωτήριο λόγο του Χριστού.

Η επίδραση των παθών

Αντί άλλων σχολίων ας αναφέρουμε τη γνώμη του Μεγάλου Βασιλείου για τη φιλαργυρία που δείχνει τη φοβερή επίδραση του πάθους πάνω μας. Γνωρίζω (γράφει ο άγιος) πολλούς νηστευτές, προσευχομένους, στενάζοντες, που δείχνουν όλη την αδάπανη ευλάβεια, ενώ δεν προτίθενται να δώσουν ελεημοσύνη ούτε έναν οβολό. «Τι το όφελος τούτοις της λοιπής αρετής», δηλ. ποιο είναι σ' αυτούς το όφελος από την υπόλοιπη αρετή; Κανένα όφελος δεν έχουμε, εάν κυριαρχεί ένα πάθος και μάλιστα θανάσιμο, επάνω μας, από την υπόλοιπη αρετή μας.

Αδελφοί μου,

Αν δεν είναι στραμμένη η καρδιά μας στα μη βλεπόμενα, αν δεν μπορούμε να τοποθετήσουμε στην πρέπουσα θέση τη γη απέναντι στον ουρανό κι αν δεν καταλάβουμε ότι είμαστε στη γη, αλλά ο προορισμός μας είναι ο ουρανός, είναι αδύνατο να εννοήσουμε αυτά που λέγει η Εκκλησία μας για τον πλούτο. «Ας προσπαθήσουμε να απαλλαγούμε από τα διάφορα πάθη μας».

<https://bit.ly/3ifxEDU>